

Bu Şehir

– Mustafa Kara · 18 Haziran 2015

Bu şehirde tanıdım seni tanımasına da
Sokaklarında sensiz dolaştım.
Anladım, bu şehirde yağmur sadece kendine ağlar
Sokakları ıslatır
Ben korkarım sağanaklardan
Aklıma her düştüğünde yalnızlığımı isyan edip
Gözyaşlarımda ıslanıyorum bu şehirde
Bu şehirde sevdalandım sana
Sen nerede kiminle üşüyorsun
Ben, beni yakan sensizlik ateşinde üşüyorum
Bize ait düşler kuruyorum yalnızlığında
Bu şehrin kalabalık boş sahillerini arşınıyorum...
Nasıl geçmiş sorma, sensiz dün de kalan günler
Hasret kalmışım senli yarınlara
Bugün senli düşlerime döndüm
O kadar yakınsın ki yüreğime, bir o kadar da uzak
Uzaniyorum sana
Dokunur muyum bu şehirde ölmeden yüreğine?
Narı aşkında yandım düştüm peşine
Seni aradım sokak sokak köşe bucak
Ağlamadığım köşe başı
Sana benzeterek koklamağım çiçek kalmadı
Bu dünyada ölümden gerisi yalanmış
Soruyorum şimdi kendime
Ne umdun ne buldun ondan başka bu şehirde...
Yalnızlığım la ellerim ayaklarım buz kesmiş
Uyur uyanık içtiğim sigaranın kokusu yatağıma sinmiş
İçime çektim sen diye
Bana hayat veren senin nefesinmiş.
Kim bilir boşuna bekleyeceğim
Belki hiç gelmeyeceksin
Ya da ilk ve son kez sarılıp hoşça kal diyeceksin
İşte o zaman mezarım olur sensiz bu şehir...
Birinin değil senin olmak istiyorum
Senden başka kimse dokunmasın, bakmasın hatta konuşmasın

Düşünme seilmek istiyorum.

Düşünerek sevilmez!

Ya seversin ya da sevmezsın

Geçmişime takılma ben seninle yarınlarda

Sevabımla günahımla senin olmak istiyorum

İşte o zaman mutlu eder beni bu şehir...

//Bu şehrin kucığında doğmadım ama bu şehrin toprağında öleceğim//

Mustafa KARAAHMETOĞLU

17.03.2014